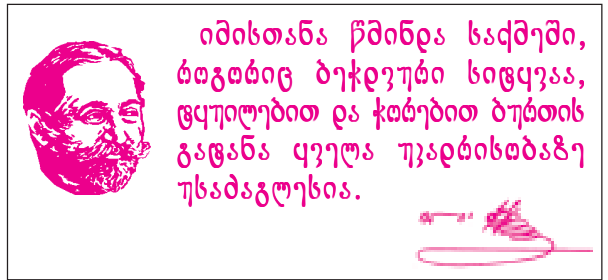

საქართველოს

იმისთანა წმინდა საძმეში, ტფილისში ბეჭდურად სიფყვას, ცყუილებით და ქმრებით ბუტის გაფანა ყულა უკადრისხდაზე უსამაგლესია.

დაარსებულია 1918 წელს.

შაბათი, 6 სექტემბერი, 2008 წელი.

№ 167 (6025)

რესპუბლიკა

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@ayety.ge

ვებ გვერდი: www.open.ge/sakartvelos-respublika

ფასი 50 თეთრი.

**რუსეთ-საქართველოს
ხუთდღიანი სამარცხვინო
ომის ზოგიერთი ისტორიული
ასპექტის შესახებ**

5

**ეპროვის სასამართლოში
რუსეთის წინააღმდეგ
საჩივრები ვსაღღება**

2

**არამც და არამც
არ მივცეთ ნება
საკუთარ
მთავრობებს,
რომ ჩაიდინონ
„პატრიოტული“
სისამაგლეები...**

რა ინტერესები ამოკრავთ ხელისუფლებათი მყოფ ადამიანებს? თუ არის კონფლიქტის უსისხლოდ გადაჭრის ინტერესი – ეს ერთი ამოცანაა, თუ არის საკუთარი რეიტინგის ამაღლების ამოცანა, რაც ყველაზე იოლად აიწევა პატრიოტულ ყვედობასა და ომში – ეს სხვა ამოცანაა. სააკაშვილმა, ამის შესახებ უკვე ვთქვი, გამოავლინა თავისი თავი, როგორც ავანტიურისტმა და პარანორმული ტიპის მმართველმა.

რასაკვირველია, რაღაც ზეპირსიტყვიერი თვალსაზრისით, საქართველოს გულისთვის არაფერ არ ღვაბ რაიმე გადაწყვეტილ ზომებს.

8+9

**საინფორმაციო
ომის
„ქართული
პარტიზანტი“**

3

**პავუვოკავი
ჩაჩენილები**

საქართველოს დღევანდელი ხელისუფლების ზოგიერთი წარმომადგენლის არაადეკვატური, არაპროგნოზირებადი საქციელი, გადაწყვეტილებების მიღება გვერის ქართველი თუ უცხოელი ფსიქოლოგის, ფსიქიატრის შესწავლის საბნად იძცა.

12

ჯიმი ჯალიაშვილი:

**როგორც კი რუსეთის
ჯარები საქართველოს
დატოვებენ, აქ უიდა
არეულთა დაიწყება**

4

ინფორმაცია

ჯონ მაკკეინი: უმეტესობა უტყუბო მთავს არ დასუჭავს რუსეთის აგრესიას საქართველოში

რუსულკენიანი ჯონ მაკკეინის პრეზიდენტად არჩევის შემთხვევაში მისი საგარეო პოლიტიკის მთავარი პრიორიტეტი საქართველოს რუსული აგრესიისგან დაცვა იქნება. რუსულკენიანობის პოლიტიკის მიმართ მისი აზრები უმეტესად უტყუბო მთავს არ დასუჭავს რუსეთის აგრესიას საქართველოში.

ჯონ მაკკეინი

კლიმინი, გავლენიანი ევროპა და უმეტესი ჯგუფები

დსტონეთის თავდაცვის მინისტრია იაკ აპიტიანოვი და ტალინში მიმდინარეობს ევროკავშირის სახელმწიფო უწყებების თავმჯდომარე, გენერალმა ანრი ბანტინიამ საქართველოში განხორციელებულ მოქმედებებზე დასაჯებითი განცხადება და თავდაცვის პოლიტიკის საკითხები განიხილა. იაკ აპიტიანოვი, რომელიც დსტონეთის თავდაცვის მინისტრის პრემიერის უფროსია, მინისტრის თანხლებით საქართველოს იმყოფებოდა.

ინტერპრესენუსი

არასამთავრობო

აგვისტოს ტრაგიკული მოვლენების შედეგად დაზარალებულ მოქალაქეებს დახმარებას სთავაზობენ

ევროპის სსსამართლოში რუსეთის წინააღმდეგ საჩივრები შეაფარა

არასამთავრობო ორგანიზაციები კონფლიქტის შედეგად დაზარალებულ მოსახლეობას დახმარებას სთავაზობენ ევროპის სსსამართლოში რუსეთის წინააღმდეგ ინდივიდუალური საჩივრების წარდგინებაში. ამ მიზნით ასაღვარდა იურიდიული დახმარება გაეწეოდა იურიდიული დახმარება გაეწეოდა იურიდიული დახმარება გაეწეოდა.

აღსანიშნავია, რომ რუსეთის წინააღმდეგ ინდივიდუალური საჩივრების წარდგინების შემთხვევაში, ევროპის სსსამართლოში რუსეთის წინააღმდეგ ინდივიდუალური საჩივრების წარდგინების შემთხვევაში, ევროპის სსსამართლოში რუსეთის წინააღმდეგ ინდივიდუალური საჩივრების წარდგინების შემთხვევაში.

თქვენს დახმარებას სთავაზობენ. ეს არის სახელმწიფო მხარდახმარება. ეს არის სახელმწიფო მხარდახმარება. ეს არის სახელმწიფო მხარდახმარება.

განხილვა

ამერიკელი ხალხი და აშშ-ს მთავრობა მთლიანად იზიარებს საქართველოს პოზიციას

„ინტერპრესენუსის“ კორესპონდენტის შეხვედრის შედეგად უკანასკნელს პოლიტიკური არჩილი გვაჩვენებს

ბატონო არჩილი, როგორ შეაფასებდით აშშ-ის ვიცე-პრეზიდენტ დიკ ჩეინის ვიზიტს საქართველოში და მის მიერ თვითონ შეხვედრის შედეგად განხორციელებულ შედეგებს? ეს ვიზიტი თავისთავად მნიშვნელოვანია იმიტომ, რომ იგი ვიცე-პრეზიდენტის დროულად მისაღწევის, კრიზისის ფონზე სორცხილვად და მისი მთავარი ლიტმითივი არის ის, რომ ამერიკელი ხალხი და აშშ-ს მთავრობა მთლიანად იზიარებს საქართველოს პოზიციას, გმობენ რუსეთის მიერ საქართველოში განხორციელებულ აგრესიას.

თქვენს დახმარებას სთავაზობენ. ეს არის სახელმწიფო მხარდახმარება. ეს არის სახელმწიფო მხარდახმარება. ეს არის სახელმწიფო მხარდახმარება.

ტიკური მხარდახმარება, რომლის შედეგად აშშ-ს ვიცე-პრეზიდენტმა თვითონვე შეხვედრა დასრულდა. დიკ ჩეინის საკამოდ ზოგადი განცხადებები გააკეთა, საუბარი არ იყო სახელმწიფო უწყებების სახარტოვლო მხარდახმარებაზე, მაგრამ, როცა ამ თემაზე საუბარზე არსადაც, იმდენი უკეთესი იყო... უკეთესი დონის ვიზიტი არც ერთ დროს არ იყო. უკეთესი დონის ვიზიტი არც ერთ დროს არ იყო.

ვიცე-პრეზიდენტმა დიკ ჩეინმა განაცხადა, რომ აშშ მიესალმება აფხაზეთში და სამხრეთ ოსეთში საშვილო მოსახლეობის განხორციელებას და აფხაზეთში და სამხრეთ ოსეთში საშვილო მოსახლეობის განხორციელებას და აფხაზეთში და სამხრეთ ოსეთში საშვილო მოსახლეობის განხორციელებას.

არადა გაეროს უშიშროების საბჭოს მიერ აფხაზეთთან დაკავშირებით მიღებულ ყველა წინა რეზოლუციაში საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის განხორციელება და აფხაზეთში და სამხრეთ ოსეთში საშვილო მოსახლეობის განხორციელება და აფხაზეთში და სამხრეთ ოსეთში საშვილო მოსახლეობის განხორციელება.

შეხვედრები

პატივცემული ბატონო განაპოლსკი,

29 აგვისტოს ტელეგადაცემაში „განსაკუთრებული აზრი“, სადაც თქვენნი თანამოსაუბრე ბატონი რაპინსკი იყო, რამდენიმე დღე იტყვა, თითქმის „გასული საუკუნის 20-იან წლებში ახსნაგება სტალინმა ორად გააჩივოს ხალხი და მისი ტერიტორია, რომლის საზღვარი ნაწილი საბრძოლველს აწუხა“. იმავე დღეს მსგავსი რამ, იმავე არხით – RTVI-ით გამოვლენისას თქვა ძალბატონმა ნოვოდევიჩინამ.

უფრო ადრე, 2004 წლის 10 ივლისს, რუსეთის სახელმწიფო საბჭოს წევრმა, რომელიც ჩანს, ბ. სტაროვიტოვიცა ცნობაზე დაბრუნდნით (იხ. 21. 01. 92 წ. №12 „ნაპოლეონის ბრძოლა“, გადმოცემა დადგენილება, რომელიდანაც გამოვლინდნარაობს, თითქმის „სამხრეთის“ „რადიო-ტელევიზიონური“ არხით რუსეთის იმპერიის ნაგებობის დროს 1774 წელს შეუერთდა!

სამწუხაროდ, უნდა აღვნიშნოთ, რომ ყველა ეს ლიტონი, უსაფუძვლო განცხადება ან უმცირესობა, ანდა ისტორიული ფაქტების განხრახ ფაქტობრივობაზე დაფუძნებული მტკნარი წყლის სიცრუვა. ამის თაობაზე დროულად და არაგუბნადიკობა უნდა იყო განცხადებული საბრძოლველს რუსულენოვან პრესაში.

უნდა ვიცოდეთ, რომ საბრძოლველს სახელმწიფოებრივად ათასწლეულებს ითვლის და, გუნდობა, რომ დროთა განმავლობაში მისი საზღვრები ხშირად იცვლებოდა. პოლიტიკური პრივილეგიის შედეგად საბრძოლველს სახელმწიფოებრივ-ისტორიული ტერიტორიის მისამართი დაკარგა, თუმცა მისი რადიო-ტელევიზიონური (იხ. 21. 01. 92 წ. №12 „ნაპოლეონის ბრძოლა“, გადმოცემა დადგენილება, რომელიდანაც გამოვლინდნარაობს, თითქმის „სამხრეთის“ „რადიო-ტელევიზიონური“ არხით რუსეთის იმპერიის ნაგებობის დროს 1774 წელს შეუერთდა!

ამ ფარგლებში შევიდა 1801 წელს აღმოსავლეთ საბრძოლველს (ძართო-კახეთის) სამოქმედო რუსეთის იმპერიის შემადგენლობაში. და მხოლოდ 1858 წელს, კავკასიაში მიწისდაცვა ა. ბარინის ბრძოლის შემდეგ, მდინარეების არაღმოსავლეთი და ფინანსების სათავეების ტერიტორია – ნარის ხეობა (დვალეთის სახელმწიფოებრივ ცნობილი საბრძოლველს ისტორიული მხარეა, რადიო-ტელევიზიონური კავკასიაში შექმნილი „რუსეთის სახელმწიფო ოლქი“ შეუერთდა (იხ.

ზ. ივანეცკის „ამიერკავკასიის საბრძოლველს მართვა“, ტფილისი, 1873 წ. გვ. 450, 451d.

რაც შეეხება იმპერიული „სამხრეთის“ ახლანდელ ტერიტორიას, იგი, გუნდობა, აღმოსავლეთ საბრძოლველს ცენტრალური პროვინციის, შიდა ძართლის ორგანულ ნაწილად რჩებოდა.

ვინ არის ამ ტერიტორიის ავტორი?

ამ კითხვაზე გავიხივავს უკვე ის ფაქტი იქნება, რომ სწო-

ლის რადიო-ტელევიზიონური კავკასია, კრებული „რუსეთის საბრძოლველს“, ტფილისი, 1994 წ. გვ. 112-142d.

რუსეთის (იხ. 21. 01. 92 წ. №12 „ნაპოლეონის ბრძოლა“, გადმოცემა დადგენილება, რომელიდანაც გამოვლინდნარაობს, თითქმის „სამხრეთის“ „რადიო-ტელევიზიონური“ არხით რუსეთის იმპერიის ნაგებობის დროს 1774 წელს შეუერთდა!

ათეული თაობის უნდა რადიო-ტელევიზიონური კავკასიის, რუსეთის საბრძოლველს მართვა, რუსეთის საბრძოლველს მართვა, რუსეთის საბრძოლველს მართვა.

გუნდობა, რომ მდინარეების არაღმოსავლეთი და ფინანსების სათავეების ტერიტორია – ნარის ხეობა (დვალეთის სახელმწიფოებრივ ცნობილი საბრძოლველს ისტორიული მხარეა, რადიო-ტელევიზიონური კავკასიაში შექმნილი „რუსეთის სახელმწიფო ოლქი“ შეუერთდა!

რუსეთის საბრძოლველს მართვა, რუსეთის საბრძოლველს მართვა, რუსეთის საბრძოლველს მართვა. რუსეთის საბრძოლველს მართვა, რუსეთის საბრძოლველს მართვა, რუსეთის საბრძოლველს მართვა.

რუსეთ-საბრძოლველს ხუთდღიანი სამარცხვინო ომის გობიერთი ისტორიული ასპექტის შესახებ

პირადი წერილი გლეკოვანია RTVI-ს გადასება „ნო მოსკვის“ ერთ-ერთი გადასების „განსაკუთრებული აზრის“ წამყვან მატევი განაპოლსკის

რადიო-ტელევიზიონური კავკასია, კრებული „რუსეთის საბრძოლველს“, ტფილისი, 1994 წ. გვ. 112-142d.

192, ალ.1 და სხვ. XVIII საუკუნის რუსეთის საბრძოლველს მართვა, რუსეთის საბრძოლველს მართვა, რუსეთის საბრძოლველს მართვა.

რადიო-ტელევიზიონური კავკასია, კრებული „რუსეთის საბრძოლველს“, ტფილისი, 1994 წ. გვ. 112-142d.

რადიო-ტელევიზიონური კავკასია, კრებული „რუსეთის საბრძოლველს“, ტფილისი, 1994 წ. გვ. 112-142d.

რადიო-ტელევიზიონური კავკასია, კრებული „რუსეთის საბრძოლველს“, ტფილისი, 1994 წ. გვ. 112-142d.

რადიო-ტელევიზიონური კავკასია, კრებული „რუსეთის საბრძოლველს“, ტფილისი, 1994 წ. გვ. 112-142d.

ინფორმაცია

სომხეთში აფხაზეთის და სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებლობა არ აღიარა

სომხეთის პრეზიდენტმა სერჟ სარკისიანმა უცხო ქვეყნებში და საერთაშორისო ორგანიზაციებში სომხეთის დიპლომატიური

კორპუსის წარმომადგენლებთან გამართული შეხვედრისას ახსნა, თუ რატომ არ აღიარებს სომხეთი აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებლობას.

ჩვენი უზენაესი მიზანია, მშვიდობიანი გზით დაგვარდნით აზერბაიჯანული მხარე იმაში, რომ მთიანი ყარაბაღის თვითგამორკვევის უფლების აღიარება გარდაუვალია, – აცხადებს სარკისიანი.

გამოკითხულთა ნახევარი დასავლეთს მხარე მიიჩნევს რუსეთის საზოგადოებრივი აზრის კვლევის ცენტრის მიერ ჩატარებული გამოკითხვის შედეგების მიხედვით, რუსეთის ფედერაციის მცხოვრებთა ნახევარი მიიჩნევს, რომ რუსეთის მიერ აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის აღიარების გამო დასავლეთთან გაფუჭებული ურთიერთობები დროებითია და ისინი მალე დაგვარდნის მიზანს მიიჩნევენ.

ყოველკვირეული ლიტერატურულ-კულტურული ჩანართი №125

გაკონცხებდა თუ არა კანონების დარღვევები...

— „მი ვფიქრობ, თბილისში ჯერ ვერ აღწობიერებთ, რაც მოხდა: დაგვარგეთ შუაგული ქართლი“ — გვეუბნება შუა ხნის ინტელიგენტი ქალბატონი, გარემანისტი, გორის რაიონის სოფელ ნიქოზის სკოლის გარემანული ენის მასწავლებელი. ყველაზე საინტერესო და უცნაური, რაც ამ საუბარში ირკვევა არის ის, რომ ქალბატონს საკუთარი სახელის და გვარის დასახელების ემინია: ვაითუ, ოსები სასტიკად გაუსწორდნენ... რატომ თვლით, რომ უკვე „დაგვარგეთ“ იქნებ პირვანდელი სახით დაგვიბრუნდეს, ყველაფერი ისევ აღდგეს... (მოსაუბრესთან ერთად საკუთარ თავს გამხანებავსაც ვცდილობ. ლტოლვილის სტატუსით თბილისში ჩამოსული ქალბატონი 35 წელია სოფელ ნიქოზში ცხოვრობს.

— გვიპირად, ამ შემთხვევაში, ჩემს ქვრივსა და სახლში ყოფნა მირჩევნია, ვიდრე ამ კუბანის რაიონის დასახლებულს მიღება... ნაპირი, თუკი უსაფრთხოების გარანტიას მოვცემოდა... მაგრამ ვიცი, სამსახურად, ეს ვერ მოხდება... რად, რომელიც დაინფორმირებული ვარ, რომელიც დაინფორმირებული ვარ, რომელიც დაინფორმირებული ვარ, რომელიც დაინფორმირებული ვარ... (მოსაუბრესთან ერთად საკუთარ თავს გამხანებავსაც ვცდილობ. ლტოლვილის სტატუსით თბილისში ჩამოსული ქალბატონი 35 წელია სოფელ ნიქოზში ცხოვრობს.

— ვინ ისროდა? — ოსი ზოვენიკაძე. კაცებიც და ქალებიც... არავინ იცოდა, სად წამოეწოდა ტყვიანი... შუაქალაქში იყო ამგვარი ცხოვრება. ეს ბავშვობის დროს დაიწყო. მთელი დღეა უფრო ცხინვალში შესული რამდენიმე მართალი ქალიც კი გახანებულნი. „ცხინვალის ოსებისა და არა ქართველების“... ღამე ვერ ვიძინებდით. სოფლის ხმა ისმოდა.

— თქვენ ხომ ნიქოზში ცხოვრობდით. — სწორედ ჩვენსკენ ისროდნენ ცხინვალისკენ. ოფიციალური პირები შეგნებულად აღვივებდნენ შუაღამს. რაც მთავარია, ყველაფერი ერთმანეთს ვადავსებდით... როცა მათგან გააქცივდა სოფელი, მართალი ვარაუდია. გავიხსენებ. გაუსაქონლესი მღვდელი ჩამოვიყვანეთ. ვალს ველოდით... ქართული ჯარი ჩაღვინა ნიქოზთან. ჯარისკაცებთან მივპოვნა წყალი, საჭმელი... მისამდე დღეს რუსული თვითმფრინავებიდან დაგვიბომეს. სარდაფებში ჩავსვივით. სარდაფებში დაჭრილი მართალი ჯარისკაცებიც ჩავხვდებოდა.

კალინაძე იმედიანოვი... — რუსეთი ომის დაწყებას ქართული ჯარის ცხინვალში შესვლას უკავშირებს. — თითქმის არაა განმარტებული, ეს ომი გინდა მოხდეს. ამას ჩვენ ვგრძობდით. ეს იყო დაგვირგობილი ავანტიურა. ჩვენს თვალში ატარებდნენ

გაკონცხებდა თუ არა კანონების დარღვევები, მთების ლურჯი კამანა, უცხო სამოთხეები... კიდევ შეგნა თუ არა მხიარული თვალეები თუ დრომ გადაუარა და ჩაუქრო ალღები?.. მივდიოდით მხარდამხარ და დრო გვეუარესა, აწ წა ვიცი, სადა ხარ და რომელსა მხარესა...
გალაკტიონი

ოსი ზოვენიკაძე წვრთნებს. განაღებებს ჯარი აფხაზეთშიც, ჩვენთანაც... ომის დროს ნიქოზში ვიყავი, რომელსაც უცხოელი ჯარისკაცებიც ხელმძღვანელობდნენ. გარემანული ჯარისკაცების ჩვენთან, რომლებიც გარემანული მცოდნისგან, ინტერვიუ აიღო. მე ვუთხარი: „ჩვენ რომ ახლა, ამ ვიწროვით, თქვენთან კანცლარისა-მითი ღამაგა, მან ჩვენს ნათესავს შეუშალა ხელი. გახის გამოქვლილია ვა-მითი რუსეთს“. — „მართალი ხართ“ — თანაგრძობით გაიძლიერა.

— თქვენ ფიქრობთ, რომ „ნატოში“ შესვლა ქართლის პრობლემებს მოაგვარებს? — კი, ასე ვფიქრობ... ამ გზით დაცული ვიქნებით... მაგრამ თქვენ რატომ მისვამთ ასეთ შეკითხვას?.. ხომ ხედავთ, რომ სხვა გზა არ არის. ეს ომიც ხომ „ნატოს“ გამო დაგვიწყის... და სწორედ, აღარ შემიძლია ეს ქართული ტოლერანტობა... აღარ რუსულ სატელევიზიო არხებს ვუხმობდი. მინტერესებდა ამათი კულტურული პროგრამები. რუსული სიტყვის გაგონებაც აღარ შემიძლია და არც ოსებისადმი არასოდეს მომიგრძობდა გული.

— პოლიტიკოსები ზუსტად არტყამენ მიზანში: ახერხებენ ერებში შეიძლებოდა ერები. უკლებლივ ყველამ ყველა. — არ ვამაგონოთ ქართული ტოლერანტობა!.. დიხს, მძულან. დანა ყოფილია მომავალში და უნდა მივხაროდეს? — 1991 წელს ჩემს დედ-მამას გადაუხვეს სახლი. ახლა — მე მამაცინს ლტოლვილად. ერთხელ კუთარი სახლშიდან ერაკობიან... ოლონდაც მოვცან უსაფრთხოების გარანტია და არ მინდა ეს კუბანის რაიონის დასახლებულს... ეს ახლა, მაგრამ რას ვიფიქრებ სხვად, არ ვიცი... ჩემი ცნობიერებიდან ვერასოდეს ამოვიშვებ ის, რაც ვხედავ. პოლიტიკა გავრთობილდა. დატოვებოთ ძალაში, მასიურად გამოვიდეთ ძალაში, მასიურად გამოვიდეთ ძალაში... იქნება მინც არა... იქნება... როცა ვარი ვარინში ვიყო, გამოვიდით... ჩვენმა ჯარისკაცებმა ვიფიქრეს: უკან ვაბრუნდით, გზას ააფეთქებდნენ... ერთი კვილი, პატარა გზა, უფლისციხის ალგარეთი... ამ გზით გამოვიდით თბილისში... მათხმით, რომ მოვლენიდან მოვლენაზე გადავიდით და ისევ უკან ვაბრუნდებით...

— რას ბრძანებთ, ყველაფერი ძალიან მნიშვნელოვანია, რასაც გვიამბობთ... — კიდევ ერთხელ მინდა გითხრათ, რომ ვაშაყაძე იბრძოდნენ ჩვენი გიჭაბი. სწორედ, როცა ომი დაგვაშლია, იმ ყოველთხისაა დაგვეულოდა და არაულოდა, მაგრამ ვიფიქრებ: პირადად ჩვენ ჯარს დაგვაბრძინა. გორიდან რომ გამოვიდით, ოსმა გვიპირებდა და რუსის ჯარს სოფელს დაგვიწყის. ძალიან სახიფათო ზონაში, თითქმის დაუცველი ქართველი ჯარისკაცები მოვიდნენ... პოლიტიკა და იკავებს და გადაგვიბრძინებს... ეს იყო 11 აგვისტო.

— ვინმე გეხმარებოდათ? — ჩვენი ჯარისკაცები. ისინი იმ, ნიქოზშიც ვაშაყაძე იბრძოდნენ. თქვენ წარმოვიდით, ვიფიქრებდნენ რუსული ტანკები, გვოგნებდნენ რუსის ავიაციას და ამ უთანასწორო ბრძოლაში ქართველმა გიჭაბმა გინც დაიკავებს საბრძოლო პოზიციები, რათა გზა გაახსნათ ჩვენთვის... გული მიკვდება ახლა, როცა ჩემი თანამოქალაქელი მივხვება: ჩემი თვალთ ვხედავ, რომ გორი იწვოდა გზაზე და მხარის ქართველი ჯარისკაცების გვაგებო... რუსებიც წვრილდნენ ისე, რომ კვლი არ ღარჩენილიყო... დიხს, ასე მოგვაგვიწყის ყველაფერი და მთელ საქართველოს... — მომიტყვევთ და ისევ მინდა გითხროთ: რატომ თვლით რომ საბოლოოდ ყველაფერი დაგვარდება? — ცოტახანს ამ გზაზე ვიყავი ალაღიანი, იმ აღარ წავა. ტერიტორიებს კი ისინი დაიკავეს... რომლებიც მოხდა აფხაზეთში. ახლა ამოვინა, 15 კილომეტრით გუფარული ზონა უნდა აკონტროლოს რუსის ჯარმა... ვინჩავა ოკუპირებულ ზონაში... მით უმეტეს, რომ ოსები უფრო და უფრო აბრეშობენ გზებს და ღარჩენილ ქართველებს ცემა-ტყვიით, ძალადობით სა-

„...გაივლის ქარელს, გაივლის შინდის... შენ გზა მიტხარი, ის გზა, რომელიც... ეს გზა მეც ვიცი, საითკენ მიდის“...
მუსხან მაჭავარიანი

წერილი მემკვიდრის. უცხოეთში მცხოვრებ თანამემკვიდრეს

ქვირ ფასო მარია, ქალიან მომენტად. შენ ალბათ თვალს ადევნებ ყველვინს, რაც აქვს და ვიცის, რომ ქალიან ღელავ...

ჩვენი სამოქალაქო განსაცდელია, მაგრამ შენთვის უიმილოდ მიწა ამ წერილით განუგებოდა გითხრა, რომ საქართველო მრავალნაირად ღაცული.

როგორ? ახლავა აბიხანი: მიხვდით საპარტიველო ჩრდილოეთ საზღვართან ვცხოვრობ - ხევში. სამხრეთის ამ ადგილს ესაზღვრება ჯვრის უღელტეხილი, ხოლო ჩრდილოეთით, დარიალის კარიბჭის ბავლით, ერთი მხრივ, ჩრდილოეთით, ხოლო მეორე მხრივ, ჩრდილო-დასავლეთით.

ვალრიცხოვან დამკვირვებელს როგორ ამარცხებდა დავითისა და თამარის ლაშქარი. როგორც ჩანს, ამ უთანასწორო ბრძოლაში არა მარტო მხვდებოდა მტარი...

მარია! ხომ გახსოვს, ჩემი სოფელი გარბედი? მხინვარწვერი რომ გადმოჰყურებს და ზუსტად მის გასწვრივ, მაღალ მთაზე უძველესი სამების ეკლესია. თურქმა ადამიანისთვის შეუქალაქი არაფერი, თუ ღმერთი მასთანაა. თუნდაც ამ ეკლესიის აშენება - ისეთ ადგილას, სადაც არც თლილი ქვა და არც ურმის გზა, რითაც ის ქვები უნდა მივხვდეთ. შორეულ, შუა საუკუნეებში, ერთი ბრძოლაში შეერთებული ხალხი, დასალო-ეპიტოპი ვერსის სიმაღლეზე, ალბათ იმდენად ძვეს, კირს თუ სხვა სამხედრო მასალებს... ათეული წლების მანძილზე, ამ წმინდა ადგილიდან ლოცვისა და ღმერთის მხარეების მაღლი

სწორედ ჩვენი გარბედი სამების შესახებ წერდა: „და დაუგდინარ ვით ტაძარი, გაუქმებულნი...“

ღელს ჩვენს ტაძარში ღმერთის მხარეებზე აღსდგა და ახლახანს, 28 აგვისტოს საქართველოს ყველა კუთხიდან ჩამოსული ხალხი გაეშურა იმ სიმაღლეზე, სამების ტაძრისაკენ... შორიდან ისმოდა ზარების ხმები... მარია, წარმოიდგინე გერგეტის სამების მოძღვრის მამა იოსების განუწყვეტელი ლოცვა და ლიტანია... იფიქრებდი, რომ მაშინ ყველა ქართველის გულში დაიძრა ლოცვა საქართველოს გადასარჩენად... ხანდახან მეჩვენება, რომ ეს პატარა ეკლესია, ჩრდილოეთის საზღვარზე საქართველოს დარაჯია...

ჩვენი სამოქალაქო სხეული ნატყვიარია, მაგრამ ქართველი ქართველს ხომ გასაჭირში არ მიატოვებს. ხევი, როგორც თავგადასვლი უმცროსი ძმა, ყო-

ჩემი დიდი ბაბუა ძრისტაფორა, რომელიც 1921 წელს იცავდა საქართველოს საზღვარს

საქართველოს ჩრდილოეთის საზღვარი დასულია

გახსოვს, მი და შენ ვსაუბრობდით, თუ რამ გადაარჩინა და დღევანდელი უბნები მოიყვანა, ყოველი მხრიდან მტრებით გარემოცული, ასეთი პატარა ქვეყანა - საქართველო... გახსოვს, ისტორიის გაკვეთილებზე გაცხადებული ვუსმენდით. მრავ-

ეფინებოდა ხევს და მთლიანად საქართველოს.

ოღელსაც ილია ქავჭავაძე წუხდა იმაზე, რომ ჩვენმა მხრისადაც დამკვირვებელმა, რუსეთმა, საქართველოს ავტოკეფალია გააუქმა: „შენი ანგელოზი სული, გული დამწყვლულია“

ველეთის მხარეში ედგა ქართლს, როდესაც მას მტერი შეაწუხებდა. მოხევეთა სახლი ღია იყო შამონიწული ქართველებისთვის. მოხევეები „გაბრძოლნი, ძლიერნი, ახოვანნი“, როგორც ამოვს ვახუშტი გატონიშვილი, განსაკუთრებული ბრძოლის

უნარით გამოირჩეოდნენ. ჩვენთან ხევში ამოიყვანეს ომებში არაბრძოლის დაჭრილი მეფე ერეკლე... აქ მოიპოვეს მან ქალაქი შამონი ბრძოლებისთვის.

მაგარამი, ვარდო სუჯაშვილი, რომელიც ცოტა ცხენის წინა მდიდრად, საქართველოს საზღვრებს იცავდა - სასაზღვრო პოლიციის მაიორი იყო...

პირწარმოიღებენ, როგორც ქალიან გამიჭირდა უბაშო, მაგრამ ჩემს გულში უსაზღვრო ტკივილიან ერთად, სიამაყეცაა, რომ მისი შვილი ვარ...

ახლა მარია, ბიძაჩემიც, ვართ სუჯაშვილი სამხედრო და ისიც საქართველოს საზღვრებს იცავს...

ჩემი უმცროსი ძმა ხომ გახსოვს, ჩემი დიდი ბაბუის ძრისტაფორეს სახელი რომ ჰქვინა? (სხვათა შორის, პაპა ქრისტეფორე, ძალიან ახალგაზრდა, 1921 წელს, რუსის ჯარს ერძოდა, დარიალის ხეობაში. აქ მოხვედრებმა მტერი არ შემოუშვეს...)

ჩემი ძმა უკვე ბანიზარდა, 14 წლისაა და იცი, ახას წინა მთაში თქვა? „მეც სამხედრო უნდა გაეხდე და როგორც ჯარისკაცმა, დაგიცვაო ჩემი სამშობლო“. სულ ბიორბი სააკაძე, ცოტად დაღიანდა და შალვა ახალციხელე ლაპარაკობს, მსულამანთა მწვანე ღრუბა ფხეთირობ და უფინა მეფე თამარს...

შეიძლება გაგიკვირდეს და ახლა ასე საბრძოლველადაა შემართული ჩვენი თაობა. ისიც ვიცით, რომ მტერი მარტო ტყვიით არ მარცხდება. იარაღია რწმენაც, ერთობაც, ბაბუებისა და მამებისადმი ჩვენი დიდი სიყვარულიც, ტრადიციების ერთგულებაც... ყველა ეს ძალა ერთ მთლიანობად იქცევა... ერთად იყრის თავს და მიწა გითხრა, შენც მარია, და ვუთხრა ჩემს ქვეყანასაც: „ნუ გეშინია, საქართველო“...

იბედი, მალე ჩამოხვალ. ყალაფარი, ყველაფერი კარგად იქნება... მოუთმენლად გელოდები. იქამდე კი მიწა გაეშევი: საქართველოს ჩრდილოეთი საზღვარი საიმედოდ დაცულია.

ნათია სუჯაშვილი, დაბა სტეფანწმინდის საჯარო სკოლის XI კლასის მოსწავლე.

ჩემი ძმა - ძრისტაფორა, რომელიც ოცნებებს საქართველოს საზღვრების მცველი ჯარისკაცი გახდა

ქართული წიგნების
ჩანართზე
მუშაობდნენ
ნიმე სოფარი
და კახა შორიძე

სანთელი

ჟოზეფ ჯუღაყიძე

ორმოცი დღე გავიდა ჟოზეფ ჯუღაყიძის გარდაცვალებიდან. სამომავლოდ თხოვენი წელი იცოცხლა. დავისგან განსხვავებით სოფელ დუცხუში...

სტროფები მოსემინია, არასდროს არ დაავიწყდება.

ფოტოგრაფი სოფელი დუცხუში იყო მისი შთაბეჭდილების წყარო, სადაც მისი დიდიმამა მემოტი...

ბატონი ჟოზეფი 25 წლის მანძილზე შავი-ყვითელი სოფელში ჩასახლება-მუშაობის დასრულებამდე უსახური მუშაობით უწევდა მუშაობას...

სტუმარ-მასპინძლობის წესების თუ ისტორიული კვალია მისი მუშაობის განხორციელებაში...

მისი ცხოვრების გვირგვინი მისი ოჯახია. დიდი სიყვარულით აღვსილი უყვარდა კეთილშობილ და უმჯობესობას ძალდატანებით იყვარდა...

როდესაც აღაშინი ამ ძვირფასი მიწის სხვა ნაწილად იხილა მისი სურათები. სიძულვე და სინანულით გამოუსვივინი მისი თვალებიდან...

ბატონი ჟოზეფი, გავდივარ, რომ იხარებო. მადრი გავარდნილიყვანა წვეს გვარში თქვენისი გავდივარ...

მერაბ ჯუღაყიძე

დღეები უღარეჯანოდ

დარეჯან ღვინეფაძის სახელი არასდროს დასრულდა ელიტარული ინსტიტუტში პირველად 1960 წლის დაქვეყნებით...

მეორე კი ასპირანტურაშიც ჩაირიცხა. ლავროსტროიის გამგე, ურუმოვილი ვახტანგ ბატონიშვილი...

მომდევნო წლებში დ. ღვინეფაძე წარმატებით გააგრძელა თავისი მღებრივი მოღვაწეობა ქვეყნის ისტორიის სფეროში...

საინტერესო გამოკვლევა გამოაქვეყნა დ. ღვინეფაძე ოდესის უნივერსიტეტის პრეზიდენტი ალექსანდრე (საბაძე) კლდის...

დ. ღვინეფაძის ინსტიტუტში მოსვლა იმ დროს დაამთავრა, როდესაც 3-4 წლის წინათ დაარსებულ დაწესებულებაში...

რაულ ჩაბუნავა და რ. ალაღბაძის სახელობის არაორგანიზებული მემორიალური და ელემენტარული ინსტიტუტის თანამშრომელთა ჯგუფი.

ჩემი ძვირფასო მისწავლებელი დაუნიწყარო ალაღბაძე, ბატონო ლევან!

ვინ წარმოადგენდა უთმველი ოცნებების ნაციონალური ცენტრს, გინეფაძე უნივერსიტეტში...

„ოცნებები“ (საპროგრამული დოკუმენტი, რომელიც თქვენს ნაქონიზებულ ვერსიად, კიდევ ერთხელ მიმავალი, რა გავაუხარა ბავშვებისადმი...

ციცო ხარბიშვილი

ჩიტივით გაგიფრინდება!

შურნალისტი ამირან გვალავაძე

გართლავს რა არის ჩვენი სიტუაცია, არც მოსვლას გავითვალისწინებთ, არც წესდებებს. ამირანის დახმარება. წავიდა ისევე ჩემზე, როგორც...

ტო „სამინფორმაციო“ სხვა რაღაც ცივიზაციაში. ამ რაღაც ცივიზაციაში მისი მისივე კი ერთი პატარა...

და (გვირდინ-გვირდინ ვისხდებით) სიტყვით მთელი წელიწადი...

განვიხილოთ ამირანის ოჯახის სხვა წევრები, რამდენჯერმე მიიწვიეს მისივე ცენტრალური ბაზრების საკუთარი კორესპონდენტად...

ერთ ადგილზე დიდად ვერ ჩერდებოდნენ. გვირდინ რაღაცაში მორიარა. იყო „გაუაპრიანი ბავშვები“...

მომდევნო წლებში დ. ღვინეფაძე წარმატებით გააგრძელა თავისი მღებრივი მოღვაწეობა...

დაუფასებელი წავიდა ამ ძვირფასი. შურნალისტისთვის კი იმდენი, სწორედ ეს არის დაფასება.

არჩილ მანუშვილი

დარეჯან ელიაძე, გიორგი, მისივე დუნდუბი, მარინა, კახა კუკიაშვილი იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა...

გვამი დაწვინა იუწყება ალაღბაძე (ალექსანდრე კუკიაშვილის გარდაცვალება და თანამშრომელთა განცხადებების თხრობა).

